

[Finansministeren.]

den Tjenestemandsklasses Vedkommende. Og for ingen anden Klasse gælder det som for denne, at man i sin Tid er indtraadt i Klassen — det gælder navnlig for de ældre Assisterter — med Avancementsmuligheder for Øje, som i ganske væsentlig Grad er bristet. Heller ikke dette Hensyn gælder med blot tilnærmelsesvis lignende Styrke for andre Klasser.

Endelig er der for det tredie det særlige Moment, at der her er Tale om en Klasse, i hvilken Arbejdet er saa mangfoldigt, at der med største Lethed kan paapeges særligt kvalificeret Arbejde, som de vedkommende kan faa tildelt og faa den højere Løn for. Som det ogsaa har været nævnt, har det for Regeringen været en afgørende Forudsætning for at gaa ind for Oprettelsen af denne Avancementsstilling, at den ikke skulde være et obligatorisk Avancement, men et Valgavancement, der byggede paa særlig god Tjeneste fra vedkommendes Side og særlig gode Kvalifikationer, netop for at man kunde sætte dem til mere kvalificeret Arbejde. Lignende Forhold kan heller ikke paavises for de Klassers Vedkommende, som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte fremdrog.

Men ikke alene af disse tre saglige Grunde indtager denne Klasse en Særstilling, der berettiger til særlige Foranstaltninger; ogsaa parlamentarisk set indtager den en Særstilling. For ingen anden Klasse har det, siden Lønningsloven blev givet, været i den Grad erkendt, saavel fra de forskellige Regeringers Side som fra Folketingets Lønningsudvalg, at der her forelaa en Særstilling. Derfor er Assistenternes Forhold atter og atter blevet fremdraget, uden at man ved Siden af dem har stillet andre Klasser med formentlig samme særlige Forhold; og fra de forskellige Trafikministres eller fra Lønningsudvalgets Side har dertil været knyttet Ønsket om, at der blev gjort noget ekstraordinært. Altsaa ogsaa parlamentarisk ligger Forholdet helt anderledes end for de andre Klasser.

Det er disse Hovedsynspunkter, jeg har ønsket igen at gøre gældende til Forklaring af, at Ministeriet har taget denne Opgave op som noget ganske særligt, noget uden for Ordenen, idet vi har ment, at der for det første forelaa et Retfærdighedskrav fra de vedkommende, til hvilket intet tilsvarende kan paavises for andre Tjenestemænds Vedkommende, og dernæst at det var en Foranstaltning, som efter Regeringens Overbevisning økonomisk vilde kunne svare sig.

For det maa man ikke glemme, det er ogsaa en af de Grundbetragtninger, vi har bygget paa, at man i Administrationerne mener, det er en økonomisk Foranstaltning. Dels mener man i visse Tilfælde at kunne foretage Indskrænkninger af Kontrolørklassen, og dels mener man, at hele den nye Ordning ved det Incitament, der gives de vedkommende Tjenestemænd, og den mere økonomiske Anvendelse af de bedste særlige Evner og Flid, som der her bliver Adgang til, i det lange Løb vil opveje, ja, mere end opveje; den Merudgift, som dette Forslag medfører.

Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte ankede over, at dette Lovforslag ikke var oversendt til Lønningsraadets Erklæring, inden det var fremsat — ja, der var lidt i det ærede Medlems Udtalelser, som næsten bar Præg af, at han mente, at her var sket en Overtrædelse af en Lovbestemmelse eller i hvert Tilfælde af en Lovforudsætning. (*Friis-Skotte:* Nej, jeg havde sagt det, hvis jeg havde ment det!). Det glæder mig, at det ikke var Mening; men der laa i den stærkt bebrejdende Tone noget i den Retning. Det er jo imidlertid ikke begrundet.

I Lønningsloven er det angivet, hvornaar Lønningsraadet skal høres, og ud over dette er det hørt ved forskellige Lejligheder af Regeringen og af forskellige Udvalg, der har anmodet Raadet om Erklæringer; men at der for Regeringen skulde foreligge nogen Pligt til at søge Lønningsudvalget, hver Gang et Lovforslag skal frem, kan jeg ikke anerkende, og navnlig ikke i dette Tilfælde, hvor Forslaget ikke var udarbejdet ensidigt i ministerielle Kontorer, men ved Samvirken mellem Administrationen og de særligt interesserede, nemlig Repræsentanter for Tjenestemandorganisationerne og for de forskellige Administrationsgrene, som Forslaget særlig vedrører.

Det ærede Medlem mente, at der laa noget ulogisk i den lille Bestemmelse om Boligfradrag. Det kan jeg aldeles ikke se. Man maa stadig fastholde dette Forslags ekstraordinære Karakter; og naar denne Bestemmelse blev indsat, var det for at afværge en aabenlys Urimelighed, der ellers vilde fremkomme, idet nemlig de Tjenestemænd, hvis Flid og Dygtighed blev belønnet med Avancement til Overassistentstillingen, i visse Tilfælde, hvis denne Undtagelsesbestemmelse ikke fandtes, vilde gaa tilbage i Løn, indtil Alderstillægene løb paa. Jeg lægger ikke Skjul paa, at det er en Bestemmelse, der er kommet ind efter Tjenestemandorganisationernes Ønske; men vi har